

Numeriska metoder, grundkurs II

Övning 6 för I2

Dagens program

Övningsgrupp 1

Johannes Hjorth
hjorth@nada.kth.se
Rum 163:006, Roslagstullsbacken 35
08 - 790 69 00

Kurshemsida:
<http://www.csc.kth.se/utbildning/kth/kurser/2D1240/numi07>

Material utdelat på övningarna:
<http://www.csc.kth.se/~hjorth/teaching/numi07>

- Högre ordningens differentialekvationer
Omskrivning till system av första ordningen
- Randvärdesproblem
Inskjutningsmetoden, bandmatrismetoden
- Teorital och extendor
Inför tentan

Högre ordningens diff-ekvationer, exempel 7.9

Vi har en andra ordningens differentialekvation

$$\frac{d^2x}{dt^2} = -g\mu_0(1 - \alpha x^\beta)$$

Genom att göra en variabelsubstitution

$$\begin{aligned}u_1 &= x \\u_2 &= x'\end{aligned}$$

kan vi skriva om problemet som ett system av första ordningens differentialekvationer

$$\begin{aligned}u_1' &= u_2 \\u_2' &= -g\mu_0(1 + \alpha u_1^\beta)\end{aligned}$$

```
clear all, clf

u0 = [0; 8];

u = u0; dt = 0.2; t = 0;

while(u(2,end) > 0) % RK4 tills hastigheten är noll

    f1 = funk(u(:,end));
    f2 = funk(u(:,end) + f1*dt/2);
    f3 = funk(u(:,end) + f2*dt/2);
    f4 = funk(u(:,end) + f3*dt);

    u(:,end+1) = u(:,end) ...
        + (f1 + 2*f2 + 2*f3 + f4)*dt/6;
    t(end+1) = t(end) + dt;

end

% Vi löser även med matlabs ODE45
tol = odeset('RelTol',1e-9);
[T,U] = ode45(@funkODE, [0 t(end)], u0, tol);

Y = U(:,1); y = u(1,:);
p = plot(T,Y,'-r',t,y,'-k',t,y,'ok');

title('Exempel 7.9')
xlabel('tid (s)'), ylabel('sträcka (m)')
legend(p, 'ODE45', 'RK4, dt=0.2')
```

Funktion för beräkning av derivatan

```
function dudt = funk(u)
```

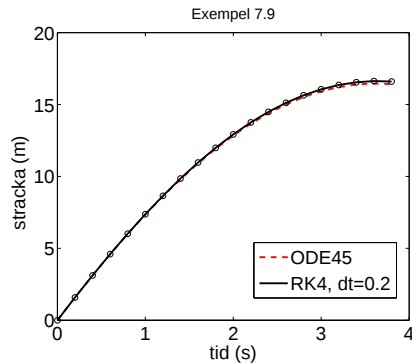
```
my0 = 0.1; alpha = 0.15; beta = 0.9; g = 9.81;
```

```
dudt = [u(2); - my0*g*(1+alpha*u(1)^beta)];
```

Matlabs ode45 kräver t som inparameter, så vi är diplomatiska och lurar den!

```
function dudt = funkODE(t,u)
```

```
dudt = funk(u); % Varför göra extraarbete? ;)
```



```
clear all, close all, format compact
```

```
s(1) = 0; s(2) = 1; tol = 0.5e-7;
```

```
[t,y] = ode45(@funkODE,[0 1], [s(1) 0]);  
f(1) = y(end,1)-1;
```

```
[t,y] = ode45(@funkODE,[0 1], [s(2) 0]);  
f(2) = y(end,1)-1;
```

```
% Vi använder sekantmetoden
```

```
while(abs(f(end)-f(end-1)) > tol)  
    ds = - f(end)*(s(end) - s(end-1))/(f(end) - f(end-1));  
    s(end+1) = s(end) + ds;
```

```
[t,y] = ode45(@funkODE,[0 1], [s(end) 0]);  
f(end+1) = y(end,1)-1;
```

```
plot(t,y(:,1),'--'), hold on  
end
```

```
plot(t,y(:,1))  
title('Exempel 7.15'), xlabel('x'), ylabel('y')
```

```
eta = 3*y(end,2)
```

Inskjutningsmetoden, exempel 7.15

Vi har fått diff ekvationen

$$\frac{d^2y}{dx^2} + \frac{2}{x} \frac{dy}{dx} = g(y)$$

där

$$g(y) = y \cdot e^{\frac{4(1-y)}{1+0.2(1-y)}}$$

samt randvärdena $\frac{dy}{dx}(0) = 0$ och $y(1) = 1$.

Vi tänker använda inskjutningsmetoden, och behöver då en funktion för att evaluera derivatan.

```
function f = funkODE(x,u)
```

```
y = u(1); g = y*exp(4*(1-y)/(1+0.2*(1-y)));
```

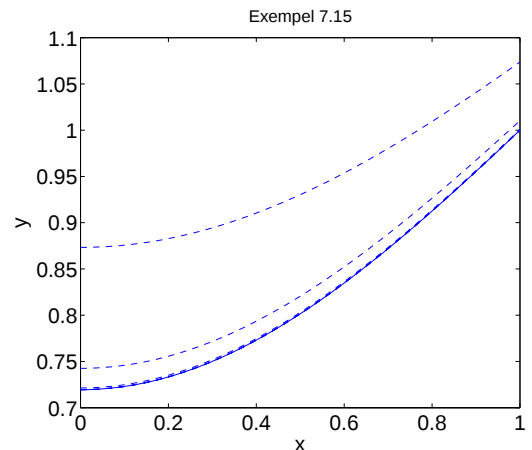
```
if(x == 0)  
    f = [u(2); g/3];  
else  
    f = [u(2); g - 2/x*u(2)];  
end
```

Observera att $x = 0$ måste specialbehandlas.

Kör vi koden ser vi hur sekantmetoden styr in lösningen mot den korrekta.

```
>> tal715  
eta =  
    1.3550  
>>
```

Här behövs sex iterationer för att nå den önskade noggrannheten för randvillkoret $y(1) = 1$.

Bandmatrismetoden, exempel 7.16

Vi har fått ett *randvärdesproblem* som ska lösas

$$y'' - (2 - 2x + x^2)y' + y = 0$$

där $y(1) = 0$ och $y(2) = 1$.

Följande derivataskattningar kommer till användning när vi diskretiserar problemet ovan

$$y'(x_n) = \frac{y_{n+1} - y_{n-1}}{2h}$$
$$y''(x_n) = \frac{y_{n+1} - 2y_n + y_{n-1}}{h^2}$$

Om vi sätter in dessa skattningar ovan får vi

$$\frac{y_{n+1} - 2y_n + y_{n-1}}{h^2} - (2 - 2x_n + x_n^2) \frac{y_{n+1} - y_{n-1}}{2h} + y_n = 0$$

Nästa steg är att gruppera termerna

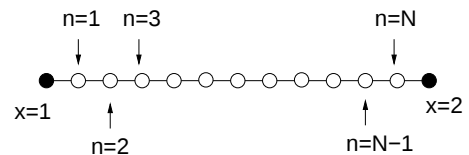
$$y_{n-1} \left(\frac{1}{h^2} + \frac{2 - 2x_n + x_n^2}{2h} \right) + y_n \left(1 - \frac{2}{h^2} \right) + y_{n+1} \left(\frac{1}{h^2} - \frac{2 - 2x_n + x_n^2}{2h} \right) = 0$$

Ekvationen ovan gäller för alla inre punkter, men för randpunkterna har vi till vänster

$$0 \cdot \left(\frac{1}{h^2} + \frac{2 - 2x_1 + x_1^2}{2h} \right) + y_1 \left(1 - \frac{2}{h^2} \right) + y_2 \left(\frac{1}{h^2} - \frac{2 - 2x_1 + x_1^2}{2h} \right) = 0$$

och till höger

$$y_{N-1} \left(\frac{1}{h^2} + \frac{2 - 2x_N + x_N^2}{2h} \right) + y_N \left(1 - \frac{2}{h^2} \right) + y_{N+1} \left(\frac{1}{h^2} - \frac{2 - 2x_N + x_N^2}{2h} \right) = 0$$

Sen använder vi matlab och glesa matriser för att lösa det tridiagonala systemet.

```
clear all, close all, format compact
```

```
N = 10;
```

```
X = linspace(1,2,N+2)';  
h = X(2)-X(1); % Fråga: Vad blir steglängden?  
x = X(2:end-1);
```

```
g = 2 - 2*x + x.^2;
```

```
sup = [0; 1/h^2 - g(1:end-1)/(2*h)];  
dia = (1-2/h^2)*ones(size(x));  
sub = [1/h^2 + g(2:end)/(2*h); 0];
```

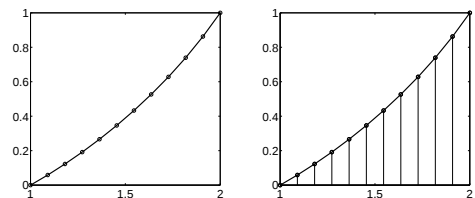
```
A = spdiags([sub dia sup], -1:1,N,N);  
b = sparse(N,1,-(1/h^2-g(end)/(2*h)));
```

```
y = A\b;  
Y = [0; y; 1];
```

```
T = h*(sum(Y) - 0.5*(Y(1) + Y(end)))
```

```
subplot(1,2,1)  
plot(X,Y,'ok',X,Y,'-k')  
subplot(1,2,2)  
plot(X,Y,'ok',X,Y,'-k'), hold on  
stem(X,Y,'-k')
```

```
>> tal716  
T =  
    0.4250
```

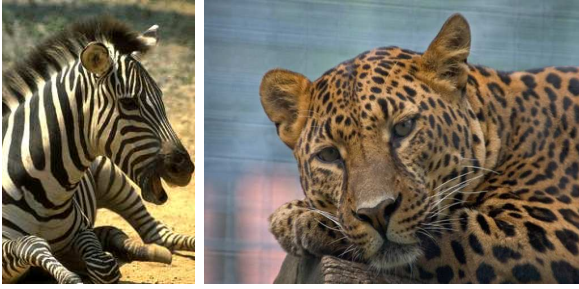

Från spdiags hjälp:

`A = SPDIAGS(B,d,m,n)` creates an `m`-by-`n` sparse matrix from the columns of `B` and places them along the diagonals specified by `d`.

Some elements of `B`, corresponding to positions "outside" of `A`, are not actually used. They are not referenced when `B` is an input and are set to zero when `B` is an output. If a column of `B` is longer than the diagonal it's representing, elements of super-diagonals of `A` correspond to the lower part of the column of `B`, while elements of sub-diagonals of `A` correspond to the upper part of the column of `B`.

Förresten, lite smygreklam...

Hur blir zebbor randiga och leoparder prickiga?

Vi kan modellera hur självorganisation i biologiska system går till med diff-ekvationer.

Den som är intresserad hänvisas till kursen
Modellering av cellbiologiska processer (2D1436).

När ni trodde det var slut på reklam...

Kan en dator lära sig backa med släp?

Nyckelordet är *lära sig*.

Med genetiska algoritmer kan man efterlikna evolutionen, de bästa programmen korsas med varandra, och de dåliga kandidaterna tas bort.

Den här och andra metoder kan till och med hitta lösningar en människa kanske inte skulle tänkt på.

Den nyfikna hänvisas till Maskininlärning (2D1431).